

PARTIZANSKA KNJIGA

Edicija
Stihija
Knjiga 4

PARTIZANSKA KNJIGA

© Jana Radičević

© Partizanska knjiga, za ovo izdanje, 2019.

Urednik
Srđan Srđić

Jana Radičević

**ako kažem može
postati istina**

Kikinda, 2019.

jeli smo picu i
gledali sove sa
krovova kada je
komšija promašio
kapiju rođene
kuće

komšiju nikad
nijesmo sreli
pripitog

baš smo gledali
film kada je moj
otac izjavio da
ne voli džeremi
ajronsa
ja volim džeremi
ajronsa

preslabo kao što
je anatema nejaka
riječ za jedno
prokletstvo

prestani da od
orgazma praviš
filosofski događaj,

AN

AT

EM

A

ja bih tebi donijela suncokret,
ja bih

moje riječi zvuče
tako lažno kada ih ti
izgovoriš

ja bih tebi donijela
biljku od tri metra
u vrijeme kada
kažeš da ona ne
cvjeta – a zapravo
nijesi u pravu
ne možeš da tvrdiš

– ovo nije
romantičan film –
znam da nije

ali jeste moj život
koji nimalo ne
odskakače

možda sam previše nastrana
za tvoje
poimanje žene

pitao si me ne
mislim li da je
čudno

istog dana sresti
dvije mačke, jednu
potpuno bijelu, a
drugu potpuno
crnu,

nastavljaš – i
što je samo bijela
bila raspoložena
za igru

rekla sam,
ne sjećam se šta sam
rekla, ali

čudno je i kanda
simbolično

i bilo je

čudno i kanda
simbolično

megalodon lantimos u epizodi čerečenje psihe i jezik kao smicalica, ogledi

samante još uvijek žive u meksičkim serijama
istorija je fluidna
talas sam vibrirajućih elektromagnetnih polja
kada dostignem brzinu 300.000 km/s zovu me svjetlost
kada se prelomim tu je sto milijardi puta
sto milijardi zvijezda i opet je mračno
zemljina površina nije za stvari koje je napravio čovjek
na *national geographicu* sam prvi put otkrila darvina
kao što je gustavson otkrio svoje pjesme jer su one
nešto što se otkriva
kad već egzistira preostaje samo da se otkriva
Zamišljao sam sebe u blizini svih činova stvaranja
Um postaje haos radosti
da li je zaista moguće zadržati se na Jednom
pod uslovom da nijesmo lajbnic
pred drugima smo racionalisti, po potrebi konformisti
u sobama sebično mazohisti
u prirodi postajemo mistični
u školi su nas učili da nikad ne počinjemo sljedeću
rečenicu istim slovom
pritom nijesu naveli izuzetke
ušla sam u časovničarsku radnju spremna da kupim
džepni sat koji nije na prodaju
godina je 2017.
i sredina nije ruralna
mada središte jeste
u takvim se trenucima uvijek sjetim dikensa
velika prevelika megalodon očekivanja
vode nas samo tamo gdje žele da odemo

uče nas samo toliko koliko treba da znamo
zato rječnici koštaju više, jezik je skupa tečnost
a male umove je uvijek lakše kontrolisati
vitgenštajn bi ovdje stavio tačku